

[Poul Hansen (Kalundborg).]

nem den senere tid, medens dagspressen delvis var stoppet?

Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne et eksempel på, hvad disse undersøgelser og hvad dette offentlighedsprincip betyder. Jeg har foran mig „Meddelelser fra Monopoltilsynet“ af 23. marts i år. Her findes en redegørelse for en undersøgelse af radiobranchens pris-, avance- og omsætningsforhold. Jeg skal ikke give noget referat af denne redegørelse — jeg vil henvise både offentligheden og de ærede medlemmer til at studere den, den er meget interessant — men jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere slutningen af redegørelsen, det, man vel kan kalde dens konklusion:

„I detailhandelen“

— altså indenfor radiobranchen —

„er situationen i dag den, at apparaterne uden undtagelse skiltes til ensartede bruttopriser, men der vil ved de konkrete køb kunne opnås fortrolige prisafslag, først og fremmest ved kontant betaling og ved betaling indenfor 3 måneder. Det synes imidlertid, som om afslagene både i hyppighed og størrelse er aftagende.

Monopoltilsynet, som fortsat vil følge udviklingen på dette område, har ønsket at gøre offentligheden bekendt med de nævnte konkurrencebegrænsende foranstaltninger“

— de er omtalt tidligere i redegørelsen —

„og avancerne indenfor branchen samt det uheldige forhold, at prisafslagene er af fortrolig karakter og derfor kun kommer de købere tilgode, som tilfældigvis er bekendt med, at der „kan handles“ på priserne“.

Det, som denne redegørelse siger, er altså, at indenfor radiobranchen skiltes der med visse vejledende bruttopriser, som den almindelige køber tror er de priser, der gælder, men snakker han med radioforhandleren om sagen, er der mulighed for at opnå prisafslag. Dette sidste forhold er først blevet kendt nu ved monopoltilsynets redegørelse. Det kunne jo tænkes, at undersøgelser på andre områder kunne åbenbare lignende forhold og lignende muligheder.

Efter den gældende monopollovs § 13 kan monopoltilsynet foreskrive mærkning eller

skiltning med priserne på nødvendige forbrugsvarer, for hvilke der indenfor vedkommende branche ikke i rimeligt omfang finder sådan mærkning eller skiltning sted. I det nu fremsatte lovforslag skærpes denne bestemmelse — sådan må jeg forstå det — og monopoltilsynet får yderligere ret til at bestemme, at en vares sammensætning og oplysninger om dens holdbarhed skal angives enten på selve varen eller på dens emballage. Det er min opfattelse, at det af hensyn til en virkelig effektiv konkurrence er meget påkrævet med sådanne bestemmelser. Der bliver jo først tale om virkelig konkurrence mellem de forretningsdrivende, når kunderne fuldtud sættes i stand til at sammenligne priserne og sammenligne varernes kvalitet. Jeg er bekendt med eksempler, som viser, at der kan være stor forskel på priserne på samme varer i forskellige butikker. Jeg har selv oplevet, at der kan være stor forskel på prisen på kødvarer; de kan i visse butikker købes væsentligt billigere end i andre. Det gælder også et område som handelen med grønsager. Det forekommer mig at være meget vigtigt, at husmødre og andre, der foretager indkøb, i så høj grad som muligt vænnes til at sammenligne priserne, før indkøbene foretages. Først når det virkelig kan mærkes, at indkøbene lægges dør, hvor selve varen er billigere i forhold til kvaliteten end andetsteds, og man altså ser bort fra den mere eller mindre flotte udstilling og indpakning, kommer den helt rigtige konkurrence i stand. Det har hele tiden været vor opfattelse, at prismærkning og kvalitetsmærkning var meget vigtige hjælpemidler for den, der skal foretage indkøb. Jeg tror også, det er den rigtige måde at angribe prisproblemet på og i det lange løb vel også en af de mest effektive. Dermed hjælper man kunderne, køberne, til at være priskontrollører, og de er jo, når alt kommer til alt, de nærmeste til det.

Vi er naturligvis ikke blinde for, at der med bestemmelserne i de foreliggende lovforslag pålægges de erhvervsdrivende et vist besvær. På den anden side kan vi ikke indse, at forslagene i deres indhold går nogens ret for nær. Hvad man mener det rigtigt at gennemføre overfor een befolkningsgruppe, kan det ikke være forkert at gennemføre overfor en anden. Tværtimod